

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Petrus Damiani. 22. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

tamina esse non possint: Habet enim & pax nostra Martyres suos: Nam iracundiam mitigare, libidinem fugere, justitiam custodire, avaritiam contemnere, superbiam humiliare, pars magna Martyrii est. S. Aug. serm. 250. de Temp.

S. PETRUS DAMIANI. 22. Februarii.

Dubites magisne primò fortuna PETRVM, an PETRVS deinde fortunam fugerit. Infans fame siti que periisset, nisi ubera, quæ mater dicam an noverca? morituro negaverat, aliena nutrix præbuisset. A fratre natu maximo porcis pascendis præfectus cum nummũ reperisset argenteum, cogitanti in quas potius illecebras eum expenderet, sanctior cogitatio persuasit Sacerdoti dare sacra facturo. A Damiano denique fratre, cujus velut patroni nomen postea tulit, literis admotus, eas primò celeriter didicit, mox etiam applaudente Italiã docuit; sed memor injuriarum, quibus mundus eum exercuerat, blandientem jam & ipse averfatus, inter summos honores, corpus cœpit duriter habere, æstum libidinis rigentibus aquis mergere, sub veste splendidã cilicium occultare; denique inter Anachoretas se abdere, ibique è discipulo magister sanctioris vitæ miraculis coruscare. Tantam virtutem Pontifex purpurã ornavit; quam cum nemo unquam dignius, & majore Ecclesiæ bono tulisset, anno M.LXXII. cum vitã posuit; vel eo solo nomine, quòd Officium Horarium D. Virgini sacrum in memoriam & usum pristinum revocavit, omnibus Sodalibus memorandus, ex cujus divinissimis scriptis, vel hos versiculos, quos suo tumulo inscripsit, recoluisse operæ pretium sit:

Vive

Vive memor mortis, quò semper vivere possis:

*Quidquid adest, transit; quod manet, ecce venit.
Quam benè providit, qui te male munde reliquit,
Mente priùs carni, quàm tibi carne mori.*

Ex Surio & Baron.

Ei, qui omnia elargitus est, universas opes dato; nunquam Dei liberalitatem vinces, quamvis omnium tuarum facultatum jacturam feceris, quamvis te etiam facultatibus adjunxeris; Nam hoc quoque ipsum accipere est, Deo aliquid donare. S. Nazianzen. Orat. de amor. pauperum.

S. MARGARITA POENITENS.

22. Februarii.

MARGARITAM hanc in Perusino agro invenimus: nitorem ejus in juvena Amor turpis extinxit, restituit deinde D. Francisci disciplina. Viro nobili olim, imò Veneri serviebat. Is domo quandoque abiit, cane comite. Hæc post dies non multos lacinia prehensam MARGARITAM ad struem lignorum deduxit, oculis, latratuque rogare visa, ut ligna amoveret. Amovet, Dominum agnoscit; sed jam mortis larvam. Enimverò exhorruit, & in alieno vultu suum contemplata, formam, mundum, & ante omnia vitam priorem lacrimis damnat. Et abluerunt hæc brevi latentem in cœno MARGARITAM; vitæ rigor velut scalpellum pulcherrimam reddidit, ut jam prodigiis splenderet. Et primò, ne VIRGINIS immemorem putes vixisse, id precibus exoravit, ut dolores, quos stans illa ponè crucem pertulerat, etiam ipsa persentisceret. Sensit, & sub horam tertiam inter manus multorum collapsa, inde horâ nonâ mori